

عنوان مقاله:

برنامه ریزی پابرجا در حوزه تکنولوژی

محل انتشار:

فصلنامه توسعه تکنولوژی صنعتی، دوره 4، شماره 10 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

عقیل ملکی فر

خلاصه مقاله:

در شرایط فعلی، پیش بینی افق های دور که لازمه برنامه ریزی استراتژیک است، با دشواری صورت می گیرد و گاه چنان حوادث غیرمنتظره روی می دهند که همچون سونامی بنیاد سیاست ها با استراتژی بلندمدت را به هم می ریزد. وجود این شرایط، کشورها و سازمان ها را با یک تناقض اساسی روبرو می کند. بنابراین برنامه ریزی استراتژیک ضرورت دارد؛ چرا که بدون وجود استراتژی های بلندمدت، جایی برای مدیریت بهینه منابع و سرمایه گذاری ها باقی نمی ماند. از سوی دیگر برنامه ریزی استراتژی های بلندمدت نیز متزلزل است، چون اعتباری برای پیش بینی های بلندمدت (در افق های 20، 30، 50 سال و بالاتر) در اختیار نیست. عقل سلیم توجیه نمی کند که قید برنامه ریزی استراتژیک را بزنیم. پس باید برای رهایی از این تناقض چاره ای یافت. چاره آن برنامه ریزی پابرجاست که بر پایه آن می توان برای 100 سال آینده برنامه ریزی کرد، بدون این که اتفاقی مانند سونامی بتواند بنیاد این برنامه ها (راهبردها) را در هم شکند. برنامه ریزی استراتژیک (در افق های زمانی واقعا بلند) در حوزه علم و تکنولوژی اهمیت مضاعفی می یابد؛ چراکه سرمایه گذاری ها در این زمینه معمولا خیلی دیر به بار می نشیند. اگر سیاست ها و استراتژی های کشور و یا سازمان های صنعتی حساس، در این زمینه آسیب پذیر و شکننده بوده و به عبارت دیگر پا بر جا نباشند، آینده کشور در معرض مخاطرات جدی قرار می گیرد

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی پایدار، مهارت های پایه ای، عصر اطلاعات، سواد دیجیتالی، تفکر مخترعانه، تفکر تعمیراتی، تفکر مهندسی و تفکر کاربردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1017354>

